

som Landstinget for 5 Aar siden forlangte, man skulde staa over for.

Ordføreren (C. Hage): Det ærede Medlem synes at sige, at naar han har en Mening om en Sandhed, som han kalder det, saa kræver denne hans Mening, at en anden ikke maa have en anden Mening. Det er dog vist næppe en Opfattelse, som det ærede Medlem vil fastholde.

Hammerich: Nej, men naar jeg har en Sandhed, som jeg forlanger hævdet og respekteret, fordi der er en Realitet i den, saa forlanger jeg, at denne Realitet skal blive staaende.

Ordføreren (C. Hage): Ja, nu komme vi til Kernen. Det ærede Medlem forlanger altsaa, at vi andre skulde have samme Mening, som han har. Det bliver da ikke en Imødekommen over for Folketinget, men en Fordring fra Ministerens Venner i Landstinget om, at vi skulde bøje os for dem.

Hammerich: Jeg forlanger ikke andet, end at Folketinget skal erkende, at en Lov for 5 Aar siden er vedtagen og i sine Konsekvenser maa føre til det, som Loven har fastslaaet; andet forlanger jeg ikke.

Ordføreren (C. Hage): Ja det er altsaa lykkedes det ærede Medlem at fastslaa, hvad der er den virkelige Mening af hans Forslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Mindretallets Forslag (se Tillæg B.) forkastedes med 63 Stemmer imod 5.

Flertallets Forslag (se Tillæg B.) vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

Lovforslaget (se Tillæg C.), saaledes ændret, vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Formanden: Der skal nu blive givet Landstingets Formand Underretning om Udfaldet af denne eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger.

Man gik dernæst til den først paa Dagsordenen opførte Sag:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Sp. 865—82; Udvalgets Erklæring se Tillæg B. Sp. 2111—12).

Uden for Erklæringen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sættes til Forhandling.

Ordføreren (Philipsen): Der findes i Landstingets Betænkning nogle pæne Ord om Folketingets Behandling af denne Sag. Vi skulde med stor Fornøjelse gengælde denne Kompliment, for saa vidt vi skulde erkende, at det har været en meget hurtig og meget ekspedit Behandling fra Landstingets Side. Om det har været en lige saa fortræffelig Behandling i saglig Henseende, derom kan der imidlertid være mere end en Mening. Jeg kan i alt Fald ikke tilbageholde, og det paa et Flertals Vegne, den Mening, at Loven ikke har haft Gavn af sin Behandling oppe i Landstinget. Vi føle os misfornøjede med den Stilling, vi staa i over for det Lovforslag, som nu er kommet ned til os fra Landstinget.

Hovedgrunden til vor Uvillie over den øjeblikkelige Situation er ganske vist Landstinget ikke Skyld i. Derfor ligger Skylden udelukkende hos Regeringen, og kun for saa vidt indirekte hos Landstinget, som det jo er god dansk parlamentarisk Statskik, at det er Landstinget, som udnævner og afskediger sine Ministre. Hovedskylden ligger nemlig deri, at den underlige Maade, hvorpaa Regeringen lægger Rigsdagsarbejdet til Rette, at det, at vi have haft Rigsdagsvalg i Begyndelsen af April lige ved Slutningen af en Rigsdagssamling nøder os til at sidde her med store og vanskelige Sager og samtidig at tænke paa gennem Valgkredsene at hævde de Grundsætninger for vort offentlige Liv, som det ikke blot er vor Ret, men vor Pligt at gøre gældende. Den Vanskelighed er udelukkende Ministeriet Skyld i, og det er ikke Skyld i, at selve dette Ministeriums Dannelse, dette Ministeriums Eksistens gør vor Opgave en hel Del lettere og gør vore Kredse mere trygge og sikre, end de maaske ellers vilde